

இரட்டைக் காப்பியங்கள் புலப்படுத்தும் கடல் வணிகம்

ஆ. பிரசாந்த் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, கே ஜி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-641035, இந்தியா

A Study of Maritime Trade in the Tamil Twin Epics

A. Prasanth a, *

^a Department of Tamil, KG College of Arts and Science, Coimbatore – 641035, India

* Corresponding Author:

prasantharumugam@gmail.com

ABSTRACT

Numerous studies conducted by governmental and non-governmental researchers have sought to establish the antiquity and richness of Tamil civilization. Drawing upon archaeological evidence and literary sources, these studies have contributed significantly to understanding the historical identity and achievements of the Tamil people. Among the many aspects of Tamil civilization, maritime trade occupies a prominent place, demonstrating the Tamils' active participation in overseas commerce from ancient times. In this context, the present study explores the maritime trade practices reflected in the Tamil twin epics, Silappathikaram and Manimekalai. These classical works provide valuable literary evidence of the Tamils' extensive sea voyages, commercial networks, overseas trade relations, and economic prosperity. By examining the references to maritime commerce in these epics, the study highlights the antiquity, commercial excellence, and maritime heritage of the Tamil people, emphasizing their significant contribution to international trade in the ancient world.

Keywords: Maritime Trade, Tamil Twin Epics, Tamil civilization, Commercial networks.

முன்னுரை

பழங்காலத்தில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நான்கு நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தம் நிலத்தில் விளைந்தப் பொருட்களை பிறநில மக்களிடம் கொடுத்து தமக்குத் தேவையானப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டனர். இதற்கு பண்டமாற்று முறை என்று பெயர் இது உள்நாட்டுக்குள்ளே நடந்துள்ளது. இதுவே வணிகத்தின் தொடக்கமாகும். இப்பண்ட மாற்று முறையின் வளர்ச்சி கடல் வணிகமாக மாறுகிறது. உள்நாட்டு பன்னாட்டு வணிகம் என்னும் நிலைக்கு விரிவடைகிறது. தமிழர்கள் கடல் கடந்து வணிகம் மேற்கொண்டதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றோடு தொல்லியல் சான்றுகளும் தமிழர்கள் கடல் வாணிபத்தில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதை உறுதி செய்கின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களில் புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, பட்டினப்பாலை, மதுரைக்காஞ்சி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பல இலக்கியங்கள் தமிழரின் கடல் வணிகத்தை பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகின்றன. இங்கு இரட்டைக் காப்பியங்களான சிலம்பும் மணிமேகலையும் முன் வைக்கும் கடல் வணிகத்தைப் பற்றி மட்டும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

வணிகம்

மனிதனுக்குத் தேவை அதிகரித்த போது வணிகமானது உருவானது. இவ் வணிகம் சமூக வாழ்விலும் பண்பாட்டிலும் தொழில்நுட்ப முறையிலும் வணிக நெறிமுறைகளும் பல

விளைவுகளையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தி உள்ளது. அதாவது உலகமயமாக்களின் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது. இது பன்னாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கும் கடல் வணிகம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. வணிகத்தை உள்நாட்டு வணிகம் அயல்நாட்டு வணிகம் எனவகைப்படுத்தலாம்.

கடல் கடந்த வணிகம்

மணிமேகலை

தமிழ்நாடு மூன்று பக்கங்களிலும் நீர் சூழ்ந்த ஓர் அமைப்பு முறையைக் கொண்டு இருந்ததால் தமிழர்கள் கடற் பயணம் மற்றும் கடல் வணிகத்தில் கைத்தேர்ந்தவர்களாக விளங்கி இருந்தனர். "முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவோடு இல்லை" (தொல். பொருள், நூ.34) என்ற தொல்காப்பியம், தமிழர்கள் கடல் கடந்து வணிகம் மேற்கொண்டமைக்கு முதல் சான்றாக அமைகின்றன. சங்க காலத்தில் தமிழர்கள் தீவுகளை 'சாவகம்' என்றும் 'சாவக நாடு' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இத்தீவுகளோடு தமிழர்கள் கடல் வணிகம் செய்துள்ளனர். சாவகத் தீவானது தமிழ்நாட்டுக்கு கிழக்கே அமைந்துள்ளது. சீனாவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள இத் தீவினை கிழக்கிந்தியத்தீவுகள் என்றும் அழைப்பர். இத்தீவுக்கு தமிழர்கள் வணிகம் செய்து வந்ததை மணிமேகலை காப்பியம்,

சந்திர தத்தன் என்னும் வணிகன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்தவன். ஆதிரையின் கணவன். இவன் சாவக நாட்டுக்குச் சென்று வணிகம் செய்து வந்துள்ளான். இதனை,

"சந்திரதத்தன் எனும் ஓர் வாணிகன்

வங்கம் தன்னொடும் வந்தனன் தோன்றும்

நின் பெருந் துன்பம் ஒழிவாய் நீ" எனமணி16: 41 - 43)

என்று கூறுகிறது. மேலும், பாண்டிய நாட்டு வணிகரும் சாவகத் தீவுக்கு சென்று வணிகம் செய்து திரும்பியதை மணிமேகலை காப்பியம் கூறுகிறது. இதனை,

மாதீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்

சாவக நல் நாட்டு தண் பெயல் மறுத்தலின்

ஊன் உயிர் மடிந்தது உரவோய்!" (மணி14: 73-75)

என்ற பாடல் வரிகள் சான்றாக அமைகின்றன.

சிலப்பதிகாரம்

சங்க கால நெய்தல் நில மக்கள் வருணனை தன் தெய்வமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். அதன் பின்னர் தமிழ்நாட்டில் பௌத்த மதம் வேரூன்றியது. இதன் விளைவாக வருணன் மறைந்து மணிமேகலா தெய்வம் கடல் வணிகர்களின் காவல் தெய்வமாக மாறியது. ஒரு நாள் கோவலனின் முன்னோர்கள் கடல் வணிகத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தபோது கலம் உடைந்து கடலில் தத்தளித்தனர். அப்போது மணிமேகலா தெய்வம் அவர்களை காப்பாற்றி கரை சேர்த்தது. இதன் காரணமாகவே தன் மகளுக்கு மணிமேகலா என்று தன் குலதெய்வ பெயரை இட வேண்டும் என்று கோவலன் கூறியதாக சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"இடைஇருள் யாமத்து எறி திரைப் பெரும் கடல்

உடை கலப்பட்ட எம் கோன் முன் நாள்...

எம் குலதெய்வப் பெயர் ஈங்கு இடுக' என:

அணி மேகலையார் ஆயிரம் கணிகையர்,

மணிமேகலை" என வாழ்த்திய ஞான்று; "(சிலப்:15:28 -29)

என்ற பாடல் வரிகள் வாயிலாக சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முன்பே தமிழர்கள் கடல் வணிகம் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கடல் வணிக கலங்கள்

பண்டைய தமிழர்கள் கப்பல் கலையில் சிறந்து விளங்கினர். நிதி தன்மை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப தேவையான மரங்களை பயன்படுத்தி கட்டுமரம், மதலை, மிதவை, அம்பி, தோணி, படகு, பிணை, திமில், கலம், நாவாய் போன்ற மரக்கலன்களை செய்து பயணத்திற்கும் வணிகத்திற்கும் பயன்படுத்தி உள்ளனர். கப்பல் கட்டும் தொழிலை செய்பவர்களை ‘கலஞ்செய்கம்மியர்’ என்று அழைத்தனர். இவர்கள் அக்காலகட்டத்தில் நிறைய பேர் இருந்ததாக, சங்க இலக்கியத்தில் கடல் வணிகமும் பண்பாட்டு பரிமாற்றங்களும் (ப.90) எனும் நூல் குறிப்பிடுகிறது. எனவே கடல் வளம் செழிப்பற்று இருந்ததை அறிய முடிகிறது. மேலும் வணிகம் செழிப்புற கலங்கள் மிக முக்கியமானதாகும். கலங்கள் குறித்து,

"அனநடை மாதரும் ஐயனுந் தொழுது

பரிமுக அம்பியும் கரிமுக அம்பியும்

அரிமுக அம்பியும் அருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்" (சிலப் : 13: 175 - 179)

என்ற சிலப்பதிகாரப் பாடல் அடிகளின் வாயிலாக அறியலாம்.

வணிக துறைமுகங்கள்

பண்டைய காலத்தில் வணிகத்திற்கு பாதையாக இருந்தது கடல் எனலாம். தமிழகத்திலிருந்து பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ததையும் பிற நாடுகளில் இருந்து பொருட்களை இறக்குமதி செய்ததையும் இப்பொருட்களுக்குச் சங்கம் விதிக்கப்பட்டதையும் அதற்கு அடையாளமாக இப்பொருட்களின் மேல் சேர சோழ பாண்டியர்களின் சின்னங்கள் முத்திரையாக இடம் பெற்றதையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன.

"யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்

வலியுடை வல்லணங்கினோன்

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி

மதிநிறைந்த மலிபண்டம்

பொதிமூடைப் போரேறி" (பட்டினப்பாலை 133 - 137)

என பட்டினப்பாலையில் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் ஏற்றுமதி இறக்குமதியை குறிப்பிட்டுள்ளமை எண்ணத்தக்கது. பண்டைய காலத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதியானது சேர நாடு தொண்டி, சோழநாடு முசிறி, பாண்டியநாடு கொற்கை போன்ற துறைமுகங்கள் வழியாக நடந்துள்ளன. இத்துறை முகங்கள் மூலம் தமிழ்நாட்டினர் கிரேக்கம் போன்ற மேடை நாடுகளுடனும் இலங்கை, இந்தோனேசியா, ஜாவா போன்ற கீழை நாடுகளுடனும் வணிகத் தொடர்பு வைத்திருந்தனர். தமிழ்நாட்டில் முத்து, மிளகு, அகில், சந்தனம், தேக்கு, பருத்தி ஆடைகள், நறுமண பொருட்கள் போன்ற விலை உயர்ந்தப் பொருட்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பிற நாடுகளில் இருந்து பொன், கண்ணாடிப் பொருட்கள், குதிரை, பாவை விளக்கு, நறுமண பட்டை போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக பாண்டிய நாட்டு துறைமுகத்தில் அதிக அளவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இதனால் துறைமுகத்தில் இடப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதால் புதிதாக துறைமுகங்கள்

உருவாக்கும் சூழல் ஏற்பட்டது. அதற்காக பாண்டிய நாட்டில் தொண்டி என்ற புதிய துறைமுகத்தை உருவாக்கி உள்ளனர். தொண்டிக்கும் கீழை நாட்டுக்கும் இடையில் கடல் வணிகம் அதிக அளவில் நடைபெற்றது. இதனை சிலப்பதிகாரம்,

"ஆங்க தன்றியும் ஓங்கிரும பரப்பின்

வங்க ஈட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட

அகிலுந் துகிலும் ஆரமும் வாசமும்

தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் வந்த

கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூடல்

வெங்கண் நெடுவேள் வில்விழாக் காணும்

பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்டுள்ள" (சிலப் 14: 106 - 112)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் தொண்டி துறைமுகம், கடல் வணிகத்திற்கு பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

கடல் வணிகம் - பண்பாடு பரிமாற்றம்

கிரேக்க நாட்டில் அயோனியர் எனப்படும் பகுதியர் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழர்கள் அவர்களை 'யவனர்' என அழைத்தனர். இவர்கள் அதிக அளவில் தமிழகப் பகுதிக்கு வருகை தந்து இங்குள்ள பொருட்களை அதிகம் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அது மட்டும் இன்றி அவர்களது பொருட்களை இங்கு தெருத்தெருவாக கூவி விற்று உள்ளனர். இதனை சிலப்பதிகாரம்,

"கலந்தரு திருவிற் புலம் பெயர் மாக்கள்

வேலை வாலுக்கத்து விரிதிரைப் பரப்பு" (சிலப் : 6: 130 - 131)

என்று எடுத்துரைக்கிறது. இதன் மூலம் கடல் வணிகத்தால் புலம்பெயர் வாழ்க்கை உருவாகி உள்ளது. இது வேலை வாய்ப்புக்காகவும் வணிகத்திற்காகவும் என்று மேலோட்டமாக இருந்தாலும் பண்பாடு பரிமாற்றம் அடைந்துள்ளது என்பதே ஆழமான உண்மையாகும்.

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை எனும் இரட்டை காப்பியங்கள் மூலம் சாவக நாட்டுடன் கொண்ட வணிக உறவு பற்றியும், முன்னோர்களின் நினைவாக மணிமேகலா தெய்வத்தின் பெயரை தம் மகளுக்கு சூட்டியதன் மூலமும், கடல் வணிகத்திற்கு பயன்பட்ட மரக்கலன்களின் வகைகள் குறித்தும், பொருட்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதற்காக துறைமுகங்கள் உருவாக்கப்பட்டு கடல் வணிகத்திற்கு அவை எவ்வாறு துணை புரிந்தன என்பன பற்றியும் மேலும் அவை பண்பாடு மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தன என்பன போன்ற கருத்துக்களை ஒட்டுமொத்தமாக வைத்து பார்க்கும் பொழுது பண்டைய தமிழகத்தில் கடல் வணிகம் சிறப்புற்று இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

References

புலியுர்க்கேசிகன், (2009) சிலப்பதிகாரம், பாரி நிலையம், பிராட்வே, சென்னை

இளம்பூரணர், (2016) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை

இரா மோகன், (2004) சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை

துரை. தண்டபாணி, (2010) மணிமேகலை, உமா பதிப்பகம், சென்னை

பெ. சுபாசு சந்திர போசு, சங்க இலக்கியத்தில் கடல் வணிகமும் பண்பாட்டு பரிமாற்றங்களும், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License